

[Date.]

digerne til andre 5 mill. kr., hvorefter de samlede landvindings- og beskyttelsesarbejder ialt har kostet ca. 10 mill. kr.

Ved anlægget af digerne, der foregik fra 1873 til omkring 1878, blev der skabt eksistensmulighed for et ret stort antal mennesker. Det har været en fordel for disse mennesker personlig, men det har også betydet en nationaløkonomisk gevinst, der i 1947, så godt det var muligt, blev anslået til 8 mill. kr.s merproduktion af landbrugsprodukter; men der blev også skabt en vis sikring mod oversvømmelser, efterhånden som de lollandske arealer blev tørlagt, og ligeledes blev der foretaget en udryddelse af den såkaldte lollandske feber. Jeg husker, da jeg for 35—36 år siden kom til Lolland, hvorledes man talte om lollandsk feber. I dag eksisterer den i praksis ikke mere. Det arbejde, der er udført gennem årene, er et beundringsværdigt arbejde for at sikre sydkysten af Lolland, og det er rimeligt at bringe en tak til både de interesserede, til amtet og staten for den store indsats, de har ydet i dette tilfælde.

Forslaget tilsigter som før bemærket en forhøjelse af digeskatten fra 36 øre til 60 øre pr. enhed, og denne forhøjelse er foranlediget dels af prisstigninger, dels af de resterende forstærkningsarbejder, som man mener vil være tilendebragt i løbet af ca. 2 år, og hvortil staten har ydet $\frac{2}{3}$ af udgifterne. Jeg må gå ud fra, at den forøgelse af digeskatten fra godt 60 000 kr. til 101 000 kr., en forøgelse på godt 40 000 kr., vil betyde, at digernes daglige pasning kan ske på den mest betryggende måde. Jeg føler mig overbevist om, at alle parter, digelaget, amtet og staten, vil være rede til at bære de eventuelle derudover nødvendige udgifter, og jeg kan derfor, da sagen har så stor betydning for den landsdel, jeg repræsenterer, på mit partis vegne med glæde anbefale dette lovforslag til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg vil gerne sluttelig tilføje en personlig bemærkning, en henstilling til digelagets bestyrelse. Der foreligger fra 1913 et lille skrift omfattende tiden fra 1873 til 1913, og der er altså nu gået omtrent lige så lang tid, som skriftet omfatter, hvorom der ikke foreligger lettilgængelige oplysninger om digerne på Lolland. Jeg tror digelaget har manden, der kan skrive om de næste 40 år, men det kniber sikker med at få tid for ham, og jeg vil derfor gerne fremsætte det ønske, at digelagets bestyrelse søger at give ham tid til en fortsat afhandling om de

lollandske diger, som har så stor interesse ikke alene for landsdelen, men for hele landet.

H. C. Andersen: Dette lille lovforslag vil sikkert ikke vække modstand fra nogen side. Det er ganske ligetil, at de i forslaget omtalte forhøjelser finder sted. Ministerens forelæggelsestale såvel som bemærkningerne til forslaget er klare og giver god grundelse for forslaget. Forsåvidt er der ikke mere at sige om den ting.

Det er heldigvis sjældent, Østersøen bliver ondskabsfuld, men det sker, som vi nu også har hørt omtale, når vinden i længere tid står i sydvest og vest og derefter går om i storm fra nordøst, at Falsters og Lollands kyster bliver udsat for stormflod. Det var det, der fandt sted i 1872, og som forårsagede den største stormflod, som disse egne har set. Men hvis digerne ikke havde været i orden, som de er nu, ville nytårsstormen i 1904 sikkert være blevet et side-stykke hertil.

Jeg har særlig bemærket et udtryk, som anføres nogle gange både i bemærkningerne og i den højtærede ministers tale nu; det blev også nævnt af den sidste ærede taler. Det er forstærkningsarbejderne. Når folk, som bor i digernes nærhed, taler om disse, hører man dem ofte sige, at de penge, der er givet ud til digerne, er vel anvendt. Digerne må hellere være 1 meter for høje end $\frac{1}{2}$ meter for lave. Forstærkningsarbejdet koster penge, men den forhøjelse, her er tale om, er i og for sig kun en ajourføring, hvad den højtærede minister også nævnte, og jeg finder det rimeligt, at den højtærede minister, foruden at få gennemført forslaget om de 60 øre, også får bemyndigelse til at forhøje eller nedsætte digeskatten, alt eftersom forholdene nu engang ligger og under hensyntagen til amtsrådets indstilling.

Under behandlingen i folketinget er der ændret en smule ved ordlyden af det oprindelige lovforslag, og den højtærede minister har bøjet sig for kravet om denne ændrings indførelse. Hvorfor man egentlig har foreslået denne ændring, må jeg sige, det står jeg ganske uforstående overfor. Såvidt jeg ved, har forholdet altid været det, at amtsrådet og digelaget har været enige om, hvad der skulle foretages. Jeg ved ikke af, at disse to faktorer i de 72—73 år, der er gået siden den første lovs tilblivelse, har haft forskellig mening om tingene. Men kan ændringen tilfredsstillende nogen, har jeg ikke noget imod den.

Med disse få bemærkninger skal jeg an-